

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10339/2025
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., село ..., чији је пуномоћник Зоран Георгиев, адвокат из ..., против туженог ББ, из ..., село ..., чији је пуномоћник Саша Стевановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1542/24 од 05.02.2025. године, у седници одржаној 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1542/24 од 05.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1542/24 од 05.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1542/24 од 05.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 292/24 од 07.08.2024. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу по основу накнаде штете умањења приноса на деловима кат. парцела ..., ... и .../..., за пољопривредну 2016, 2017. и 2018. годину, плати износе ближе наведене и опредељене у ставу првом изреке пресуде, са законском затезном каматом на појединачно наведене износе од 07.08.2024. године, до исплате, и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 220.003,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете која је настала услед умањеног приноса пољопривредних култура на деловима кат. парцела, које тужилац обрађује и побијаном пресудом је на основу утврђеног чињеничног стања, одбијен тужбени захтев, са образложењем да тужени својим понашањем није скривио настанак, односно да није одговоран за настанак штете. Имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге за своју одлуку, те како се ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП. Нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари и околностима конкретног случаја, донели одлуку у складу са судском праксом и правним схватањем, који је изражен кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом тужиоца се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.10.2018. године, а вредност предмета спора је 15.075,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**